

2/10 1932

Jyväskylässä, Suolahdessa ja Äänekoskella. Työn Voiman selostus

KAHDEN VUODEN PORVARILLISEN VALTAKAUDEN TILINPÄÄTÖS

Tuomari Väinö Tannerin puhe Jyväskylän työväen juhlassa

Arvoisa juhlayleisö! Avauspuheen pitäjä jo selosti mitä varten tämä juhla on toimeenpantu ja sen kahdenlaista merkitystä. Paikallisena tarkoituksena on kerätä varoja tulevan kesän vaaleja varten vaalitoimintaan. Toinen tarkoitus on tällä juhlatilaisuudella aloittaa puolueemme yleinen jäsenhankinta- ja valistusviikko, mikä alkaa tänään ja kestää viikon tarkoituksella vahvistaa puolueemme rivejä uusilla jäsenjoukoilla.

Tähän onkin varaa. Ken tahansa ymmärtää sen, kun tietää, että joukkomme on varsin vähäinen verrattuna siihen joukkoon, jonka tiedämme olevan liikkeellem^{me} myötämielisiä. Meidän voimme saada vaaleissa yli 300.000 äänestäjää ja ne jotka antavat äänensä puolueemme hyväksi vaaleissa ovat myöskin valmiit hyväksymään puolueemme ohjelman ja periaatteet ja ovat siis puolueemme kannattajia. Mutta vaalien väliajalla emme saa mukaan toimintaan muuta kuin yhden kymmenennen osan tästä joukosta. Senvuoksi on koetettava saada sosiaalidemokraattisesti ajattelevaa väkeä mukaan säännölliseen puoluetöimintaan.

Parlamentaarisessa maassa ovat vaalit sangen tärkeänä osana valtiollisesta ja poliittisesta toiminnasta. Vaaleissa luodaan pohja sille toiminnalle, mitä vaalien väliajoilla noudatetaan. Sikäli kuin joku puolue tai suunta saa valtaa voi/se vaikuttaa asiain hoitoon aina seuraaviin vaaleihin saakka.

Viime vaaleissa, joista nyt on kulunut suunnilleen kaksi vuotta, työväki saavutti hyvän tuloksen. Me kohotimme äänimääräämme. Mutta vastustajiemme äänimäärä kohosi vielä enemmän, niin että työväen voimasuhteet parlamentissa vähenivät. Aikaisemmin oli työväestöllä - kommunisteilla ja sosialidemokraateilla yhteensä 81

edustajaa, mutta nyt saivat sosialidemokraatit vain 66. Olisi

tarvittu 67 edustajaa, että olisi voitu edes lykätä tuhoisia lakeja yli vaalien. Yhden edustajan puuttuminen on merkinnytkin tavattoman paljon.

Porvaristo voitti viime vaaleissa, niin että se on voinut ajaa läpi sellaisia lakeja, joita se on halunnut. Se sai 2/3 eduskunnan edustajapaikoista ja meidän eduskunnassamme voi sillä määrällä ajaa asiansa mielensä mukaan.

Toisessakin suhteessa oli vaalien tulos sellainen, että sitä ei ennen ole rohjettu odottaa. Suomalaiset porvarit nim^{en} saivat yhteensä enemmistön, jolla he voivat hoitaa asiat, sensijaan, että aikaisemmin sosialidemokraatit, ruotsalaiset ja kommunistit voivat esittää joitakin toimenpiteitä. Nyt ovat mahdollisuudet tässäkin supistuneet ja suomalaisten yhtyneiden porvarien mahdollisuudet kasvaneet.

Tämä on ollut tuloksena niistä poikkeuksellisista oloista, joissa viime^k kerralla vaalit toimitettiin. Olihan kommunistit poistettu kentältä ja oikeiston harjoittaman terrorin vuoksi arkaili työväki vaaleihin osanotossaan. Yhtenä lisävaikutuksena olivat myöskin vaalitekniset seikat porvarillisten puolueiden yhtyessä yhteiseen rintamaan punaista riittämää, työväkeä, vastaan. Tällä yhtymisellään se sai aikaan sen, että sillä nyt on valta ja voima tehdä mitä haluaa.

Nyt kun vaaleista on kulunut suunnilleen kaksi vuotta ja jällelä seuraaviin vaaleihin on vain puolisen vuotta, sopinee tehdä ti-
linpäättöstä ja katsoa mitä vaalikauden aikana on aikaansaatu. Tarkasteluun ryhtyessä tulee heti pari seikkaa nähtäville.

Toinen näistä on erittäin ilahduttava. Se on se, että työväki, joka ennen oli hajanainen, on nyt liittynyt yhteen. Työväestön omasta keskuudesta on jäänyt taistelu sosialidemokraattien ja kommunistien välillä, mihin aikaisemmin tuhlattiin voimia. Se kulutti voimia paljon ja ehkäisi voimakkaamman valistustyön. Tämä "taistelu työväestön sielusta", niinkuin sitä voisi sanoa, on hidastuttanut työväenluokan taistelun kehitystä ainakin kymmenellä vuodella. Mutta nyt tämä taistelu on lakannut ja voidaan voimat kohdistaa tärke-

ämpään työhön. Toisaalta on myöskin päästy kiinteämpään kokonaisuuteen itse sosialidemokraattisen puolueen keskuudessa. Siellä ei ole enää eri virtauksia ja ryhmäpyrkimyksiä hajoittamassa voimia.

Tuo painostus, jonka porvarillisten puolueiden yhteisrintama on työväkeen kohdistanut, on saanut työväestön liittymään kiinteämmin yhteen. Se on yksi kuluneen ajan hyviä puolia.

Toisena saavutuksena tältä ajalta on se, että porvarien yhteisrintama on kuluneiden kahden vuoden ajalla pirstoutunut. Harvoin porvarilliset puolueet ovat joutuneet keskenään sellaisiin ristiriitoihin ja taisteluihin, missä ne nyt ovat. Siellä on käynnissä nyt ankara taistelu kansanvaltaa ja laillisuutta kannattavien puolueiden ja toisaalla äärimmäisten aineiden välillä.

Siinä on kaksi ilahduttavaa tulosta porvarillisten valtakauden ajalta.

Mutta yksinomaan näiden perusteella emme voi mitata hyötyä. Emme nimittäin voi katsella tapauksia vain sen perusteella, miten paljon olemme henkilökohtaisesti hyöttyneet, vaan täytyy katsoa onko kansa ja maa hyötynyt.

Ja sitä valitettavasti ei ole havaittavissa. Päinvastoin. Koe-tan seuraavassa esittää miten käsitykseni mukaan porvarillinen hegemonia on ollut turmiollinen maallemme. Tahdoin kuitenkin heti aluksi tehdä varauksen : meidän täytyy myöntää, että meillä olot riippuvat suuresti yleismaailmallisesta tilanteesta, niin taloudellisella kuin valtiollisellakin alalla, niin että aivan itsenäisesti porvaristomme ei ole voinut asioita hoitaa, vaan on sen osittain ollut pakko seurata yleistä ~~kansainvälistä~~ suuntaa.

Katsokaamme sitten, miltä näyttää taloudellinen tilanne. Heti pistää silmään se, että olot ovat suistuneet pois säännöllisiltä raiteiltaan. Normaalista elämää ei enää näe missään, vaan kaikkea painaa taloudellinen lama- ja pulakausi. Se osaksi on jälkiseurauksia maailmansodasta, joka murskasi ja hävitti niin tavattoman paljon ~~kaik~~ kielarvoja, myös ~~taloudellisia~~ taloudellisia. M.m. se jätti sotavelat, jotka mil-

tei astronomisin luvuin mainittavina summina ovat estäneet taloudellista nousua. Se jätti myöskin ihmisiin ja kansoihin kateutta ja kilpailua ja muita kielteisiä ominaisuuksia, jotka ovat vaikeuttaneet säännöllisiin oloihin palautumista. Suurin syy nykyisten taloudellisten olojen nurjuuteen kuitenkin on itse talousjärjestelmässä, jonka alaisena nykyään elämme.

Kapitalistinen talousjärjestelmä on pitänyt ylivaltaa jo n.100 vuotta. Sitä on kiitetty parhaana mahdollisena ja omasta puolesta-
nikin olen valmis myöntämään, että se on hyödyttänyt ihmiskuntaa monella tavalla. Se on tekniikan kehityksellä lisännyt tuotannon moninkertaiseksi entisen käsitteellisuuden aikoihin verrattuna. Se on myöskin luonut äärettömän suuria aineellisia rikkauksia maailmaan. Ikävä vain, että nämä rikkaudet ovat jääneet vain harvojen yksilöiden hyväksi.

Sosialidemokraattien taholta on jatkuvasti arvosteltu tätä järjestelmää ja vaadittu siirtymistä sosialistiseen talousjärjestelmään sekä poistamaan virheitä ja epäkohtia, joita nykyisen järjestelmän seurauksena esiintyy, Yksi sellainen kapitalistisen järjestelmän virheellisyys on rikkauden jakaantuminen epätasaisesti. Toiseksi se ei myöskään turvaa tuotannon jatkuvaa säännöllistä kulkua. Päinvastoin tämä järjestelmä, jota johtaa voitonhimo, vie aina silloin, kun juuri on päästy kehityksen huipulle, huikeaan laskuun, mennään hirvittävään kuiluun: - ~~töse~~ joudutaan lamakauteen juuri kun kaikki näyttää loistavimmilta. Kaikki huomaavat kärsivänsä tappioita. Työläiset joutuvat vaille työtä ja tointa ja leivättömiksi.

Sellainen tilanne on myöskin nykyinen pulakeusi. Näitä pulakausia on ollut usein, nyt vain on tavallista raskaampi. Aikaisemmin ovat pula- ja lamakaudet ulottuneet vain joihinkin piireihin, yksityisille tuotantoaloille tai rajoittuneet yhteen maahan. Nyt sensijaan on koko maailma pulan kourissa.

Kapitalistinen talousjärjestelmä, joka pääsi soflan jälkeen kuolostukseensa verrattain nopeasti, on nyt joutunut suohon. Sen epä-

kohtien puristamina me nykyjään elämme. Pulakausi ilmenee monenlaisena rasituksena. Tuotanto on lamassa. Luottotalous, jonka varaan kapitalistinen talousjärjestelmä suureksi osaksi on rakennettu, on romshtanut. Luottamus on hävinnyt. Kahden ihmisen välillä ei enää ole luottamusta, ei kansojen välillä, ei rahalaitosten.

Työväen kannalta on pahin lamakauden ilmiö työttömyys. Laskeetaan, että maailmassa on nykyään 30 milj. työläistä työttömänä ja niiden lisäksi on suuret määrät vain osittain työssä alennetuina palkoin.

Kapitalistinen järjestelmä ei ole pystynyt asioita järjestämään ja maailman tuotantoa nostamaan, vaikka kaikki tuotannon edellytykset on olemassa. Taloustieteen tutkijat selittävät, että tuotannon edellytyksiä on kolme: raaka-aine, pääoma ja työ. Näitä kaikkia on nykyään maailmassa riittävästi. Raaka-aineita on varastot täynnä, vieläpä niin täynnä, että mitä on katsottu täytyvän hävittää. Amerikkalaiset pitävätkin vehnää ja kahvia erittäin sopivina rautatieveturien lämmitysaineina.

Pääomaa on niinikään. Sitä on niin paljon, että se joutuu olemaan käyttämättömänä. Sekin on joutunut niin sanoakseni työttömäksi. Maailman rikkain finanssimaa, Ranska, valittaa sitä, että sen pankkien kassaholveissa on 100 miljardia - toisella satatuhatta miljonna - frangia pääomaa, korkoa tuottamattomana. Pääomastakaan ei siis ole puutetta.

Eikä puutetta ole myöskään työvoimasta. Työläiset iloitsevat, jos pääsevät murto-osallakaan entisestä palkastaan työhön.

Kaikki edellytykset tuotantoon siis ovat olemassa, mutta niitä edellytyksiä ei kyetä hallitsemaan ja siitä johtuu, että pulakaudes ta päästä selviämään.

Eri maiden hallitukset ja johtavat raharuhtinaat ovat ponnistelleet pulan selvittämiseksi - mutta tuloksetta, siitä syystä, että he ovat alkaneet toimenpiteensä väärästä päästä. Meillä on ainoana patenttikeinonaan järjestää joka maassa asiat vain itseään varten,

Jokaisen maan pitäisi päästä omavaraistalouteen, siten että maan rajojen sisässä tuotetaan kaikki mitä maassa kulutetaan ja sen lisäksi selitetään, että vientiä on kehitettävä. Ei olla ymmärtävinään, ettei vientiä voi olla ellei ole tuotantia. sillä ellei mikään maa tuota, ei myöskään mistään maasta voida viedä.

Tämä patenttilääke pulaa vastaan vain pahentaakin tilannetta, kun jokainen kansa yrittää elää eristettynä muista välittämättä.

Suorastaan vapauttavan vaikutuksen teki Ruotsin äskettäin muodostetun työväenhallituksen ohjelmajulistus, jossa tärkeimpänä asiana hallitus asettaa määräkseen poistaa kansojen väliltä rajasulut ja saada vapaa kauppavaihto eri maiden välillä aikaan. Se on ikäänkuin aamun sarastusta, kevään merkki, kansojen elämässä.

Näissä oloissa ei Suomen hallitus ole voinut paljon vaikuttaa, vaan meillä on ollut pakko joutua yleismaailmallisen suunnan vanaveen. Mutta se ei ole halunnutkaan sitä vastustaa.

Kun katsoo, mitä meillä näissä oloissa on tehty, niin näkee selvästi mitä porvaristo on tavoitellut. Ei voida kieltää, ettei mitään olisi tehty, sillä on ollut pakko tehdä. Teollisuuden, kaupan ja maatalouden hyväksi onkin työskennelty voimakkaasti. Miten niiden asemaa on parannettu ovatkin kysymyksiä, joihin on vastattava, kun porvarillisen valtakauden tilinpäätöstä tehdään.

Nykyinen hallitus, jossa maatalouspiireillä on voimakas edustus, ei näytä tuntevan muuta kuin maatalouspulan. On kyllä totta, että maatalous on käynyt kannattamattomaksi, mutta ei asiasta suinkaan selviydytä vain yksin tämän väestönosan aseman helpottamisella, kuten nykyinen hallitus on tehnyt. Se on koettanut kohottaa maataloustuotteiden tulleja. Näin on tehty useille kymmenille tavaralaaduille, niiden joukossa ruis, leipävilja. Siitä maksetaan nykyään tulle 1:25 eli enemmän kuin rukiin hinta on maamme satamiin tuotettuna. Sen todellinen hinta on kerrottava kahdella ennenkuin se on kuluttajalla. Ja saman maksaa myöskin kotimaassa tuotettu vilja.

Vinjetipalkkioita on niinikään ryhdytty maksamaan maatalouden

hyväksi. Sitä maksetaan sianlihasta ja kananmunista kotimaisen maataloustuoton kannattamiseksi. Tämä vientipalkkio nousee n. 1/3 tavaran arvosta. Parhaimmillaan suunnitellaan uusia vientipalkkioita. Todennäköisesti saakin eduskunta vielä tämän vuoden aikana ratkaista vakseen kysymyksen vientipalkkion maksamisesta myöskin voille. Monella muullakin tavalla on yritetty maatalouden avustamista, erittäinkin velkaantuneiden maanviljelijäin tiloillaan pysyttämiseksi on tehty suuria uhrauksia. Maakiinteistöluottopankin järjestämiseksi on uhrattu satoja miljoonia.

Työväkijaksen sijaan on jäänyt ilman apua, vaikka se on kaikkein heikoimmassa asemassa ja siksi olisi kiireellisimminkin tarvinnut apua. Inhimillisesti katsoenhan olisi ensimmäiseksi autettava huonoimmassa asemassa olevia. Työväestöllä ei ole työtä, ei vapaata asuntoa kuten maanviljelijöillä, Mutta työväestön asemaa ei ole pyritty auttamaan niinkuin maataloustuottajien. Päinvastoin maatalouden avustus on yhä lisännyt työväestön rasituksia.

Mitä edellä tuli sanotuksi toimenpiteistä työväestön aseman hyväksi, koskee kulunutta kahden vuoden aikaa. Nyt viime viikkoina sen sijaan on asema hieman toinen. Hallitus ei ole kokonaan enää voinut unohtaa työväkeä. Kuluneella syyskaudella oli eduskunnalla tärkeimpänä kysymyksenä työttömyyskysymys ja eduskunta myönsikin 350 milj. mk työttömyyden torjumiseen.

Ansio ei kuitenkaan lankea suinkaan yksinomaan nykyiselle hallitukselle. Tälläkin asialla on esihistoriansa. Hallituksen esitys 350 milj. markan työttömyysmäärärahaa ei syntynyt itsestään eikä hallituksen alotteesta, vaan se johtui siitä, että työväestön keskusjärjestöjen taholta viime keväänä ryhdyttiin vaatimaan toimenpiteitä työttömyyden varalta ja ~~mm~~ sanottiin hallitukselle vakavasti, että hallituksen on huolehdittava siitä, ettei ensi talvi tule samanlainen kuin viime kulunut talvi oli. Samalla esitettiin suunnitelma, että työttömyyden torjumiseksi käytettäisiin 500 miljoonaa

Asiaa valmistelemaan asetettiin sitten komitea ja se hyväksyi ilman muuta ehdotuksen 500 milj. markan käyttämisestä tarkoitukseen. Asia näytti jo varsin hyvältä. Hallitus ei kuitenkaan sitä hyväksynyt, vaan rahavaikeuksiin viitaten se pyyhkäisi summasta 150 milj. mk ja eduskunnalle jättämässään esityksessä ehdotti tarkoitukseen vain 350 milj. mk.

Tämä työttömyysmääräraha juttu on meillä hyvänä ~~kuhna~~ opetuksena siinä mitä voimme aikaansaada, jos pontevasti ajamme asiaamme. Itse meidän on valvottava asiaamme. Kukaan muu ei sitä aja.

Edelläoleva riittäneeikin jo esoitukseksi siitä, mihin suuntaan porvarillinen yhteisrintama on pyrkinyt asioita johtamaan taloudellisella alalla. Sisäpolitiikan alalla on suunta ollut yhtä selvästi havaittavissa. On syytä tarkastaa toimenpiteitä silläkin alalla.

Sisäpolitiikan alalla ovat kaikkialla viime aikoina olleet äärimmäiset oikeistopyrkimykset muodissa. Ydinajatuksena on taistelu kansanvaltaa ja parlamenttarismia vastaan. Äärimmäiselle oikeistolle on käynyt epämukavaksi se, että kansa on päättämässä valtion ja yhteisunnan asioista. Sen vuoksi olisi nyt kansanvalta hävitettävä ja tilalle saatava yksilön diktatuuri tai pienemmän ryhmän yksinvalta. Tähän suuntaan on useissa Euroopassa maissa ollut virtauksia. Meilläkin on esiintynyt samanlaista pyrkimystä lapuanliikkeen nimellä. Sen historia tunnetaan, niin ettei siihen tarvitse pitkälti puuttua. Aluksi sen pyrkimyksenä sanottiin olevan kommunismin hävittäminen ja tämä tunnus otettiin sillekin kansanvaltaa kannattavissa porvarillisissa piireissä, sillä kyllä ei ollut erikoisempaa rakkautta kommunisteja kohtaan, siksi räikeästi ja sopimattomasti ne olivat esiintyneet. Kansanvaltaiset porvarillisten piirien mu-
kaantulo~~lla~~ liike voimistui niin, että se voi ajaa läpi lakeja kommunismin kukistamiseksi, niin että ne eivät nyt enää voi päästä eduskuntaan ja kunnanvaltuustoihin. Mutta kohtalon ironiaa on, että näitä lakeja on kaikessa muussa jouduttu käyttämään yksinomaan vain

lapuanliikettä itseään vastaan.

Nyt kuitenkin voi jo havaita täydellisen käänteen porvariston suhtautumisessa tähän liikkeeseen. Lopullisena hedelmänä lapuanliikkeestä oli Mäntsälän kapina. Sen avulla porvaristo oppi tuntemaan lapuanliikkeen tarkoitukset. On alettu nähdä, että se pyrkii hävittämään kansanvallan ja eduskunnan merkityksen ja haluaa siirtää valtan presidenttihakemustelle. Tämän havaitseminen on aiheuttanut nyt yleisen mielipiteen kääntymisen lapuanliikettä vastaan. Kunniankehä lapuanliikkeen sankarien päästä on hävinnyt ja sen hävittämiseksi ovat Turun hovioikueudessa syytettyinä olevat johtajat esiintymisellään tehneet parhaansa.

Miten on työväki suhtautunut tähän äärimmäisen oikeiston riehuntaan?

Se on jaksanut esiintyä rauhallisesti. Se on ollut rauhallinen sellaisissakin tilanteissa, missä - jos se olisi sattunut etelämaissa, missä ihmiset ovat tulisempia - ei varmaankaan olisi ollut ryhtymättä vastatoimenpiteisiin.

Meillä ei ole työväki ryhtynyt vastatoimenpiteisiin, se on sen kunniaksi mainittava. Mutta samalla on työväki ollut liiankin valmis sietämään sellaista, mitä ei olisi tarvinnut sietää, mihin ei olisi ollut pakkoa. Kyyditysten ollessa muodissa alistuttiin siihen miltei ilman pakkoa. Sellaiset tapaukset, missä vastarintaan käytiin, osoittivat, että yritys raukesi, jos rohkeasti käytiin vastatoimeen. Samoin olemme suvainneet työväentalojen suljettunapittamista ja monia muita sellaisia mielivaltaisia toimenpiteitä ja sietäneet työväenluokan sortoa nousematta päättävämmiin toimenpiteisiin niiden vastustamiseksi, vaikka aikaisemmin olemme monasti saaneet havaita miten voimiemme osoittaminen vaikuttaa. Tosin nykyään kyllä voi lieventävänä asianhaarana tässä sietämisessä mainita työväenluokan taloudellisen hädän, mikä on lamauttanut voimia. Työväenluokka on sen painamana turtunut, niin ettei se mielellään ryhdy

mihinkään toimenpiteisiin. Myöskin riidat kommunistien kanssa ovat vaikuttaneet lamauttavasti, niin että monet rauhallisemmista työläisistä ovat kokonaan vetäytyneet syrjään päästäkseen riitelemästä. Mutta sittenkin on paljon pelkän välinpitämättömyyden syytä.

Meillä on yleensä totuttaudutt^u~~amme~~ siihen, että hyvinä aikoina riehaannutaan ja ry~~nn~~ätään eteenpäin katsomatta mihin se johtaa. Näin tehtiin vuonna -18. Sen seurauksena löimme me päämme seinään - ja löimme perusteellisesti. Mutta porvaristo meillä tekee aivan samoin. Se on puolestaan nyt sen toiminnalle edullisena aikana riehaantunut ja lyönyt päänsä seinään. Sellaisia pään seinään lyömisistä oli Mäntsälän kapina numero 1 ja Mäntsälän kapina numero 2.

Suomen työväki ei ole oppinut oikeata menettely~~t~~apaa. Autoilija jarruttaa laskeutessaan alamäkeä ja noustessaan ylämäkeä painaa kaasua pitääkseen vauhdin tasaisena, Niin pitäisi työväestönkin tehdä ja siinä on sen heikkous, ettei se näin tee, vaan lamautuu huonona aikana ja innostuu liiaksi hyvänä.

Me luotamme myöskin liian paljon ulkopuolisiin ~~voimamiin~~ vaikutuksiin, siihen, että saamme tuloksia ilman omaa toimintaamme. Ja meillä on siinä suhteessa ollut todella hyvä onni - suorastaan moukan onni, Me olemme saaneet yksikamarisen eduskunnan samoin kuin monia muita saavutuksia muiden maiden työväestön suorittamien taistelujen tuloksina. Tulokset ovat tulleet meille monasti ikäänkuin kypsät hedelmät olisivat pudonneet eteemme puusta. Muualla sensijaan on jouduttu pienempienkin saavutusten hyvä~~ksi~~ tekemään työtä ja ponnistelemaan ankarasti.

Meille tuli taas suurena tapauksena Ruotsin vaalien tulos ja työväen hallitus. Mutta se ei sittenkään tuo meille mitään, vaan meidän on itse toimittava. Ensi vuoden vaaleissa meillä on tilaisuus toimia. Silloin meidän on annettava äärimmäiselle oikeistolle tuomio sen harjoittamasta sisäpolitiikasta ja samoin maalaisliitolle tuomio sen harjoittamasta nurjasta talouspolitiikasta, jos ei ole otettu työväestöä ja sen tarpeita huomioon.

Mutta meidän on myöskin vahvistettava voimiamme järjestäytymällä ja yhtyneillä voimilla asiaan puuttumalla, saatava aikaan korjaukset oloihimme. Eduskuntaryhmä on etujoukkona, mutta sen toimintakuntoisuus riippuu siitä miten suuri joukkomme on. Mitä suurempi se on, sitä paremmin ryhmä voi asiamme hoitaa. Ja juuri sen on ne hoidettava. Mutta muut ryhmät eivät ota huomioon meidän pyyntöjämme ja anomuksiamme, jos sosialidemokraattinen joukko on heikko. Ne eivät katso mitä yleinen etu ja hyöty vaatii, vaan sitä, onko vaatijalla voimaa viedä tahtonsa perille. Senvuoksi meidän on varustauduttava järjestäytymällä ympäri maata voimakkaasti, niin että voidaan osoittaa, että meillä on voimaa viedä vaatimuksemme perille.

Tällaista voiman varastoimista tehdään tällä viikolla kokoomalla järjestöihin sosialidemokraattisen sateen kannattajia. Me teemme sen siinä mielessä, että tiedämme, että vain sitä tietä voidaan työväen hyväksi toimia.

Socialidemokraattinen puolue kutsuu työväkeä yhteiseen rintamaan taisteluun yhteisten päämäärien hyväksi.